

ΠΑΣΟΚ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Μ Ι Λ Ι Α

ΠΕΤΡΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΚΑΙ ΤΗΣ Κ.Ο. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

Χ. Παπαθανασίου

Σολωμού 46 - 10682 Αθήνα - τηλ. 3838.597 (8 γραμμές) - fax: 3847.447
E-mail: praktika@praktika.gr - Internet: www.praktika.gr

ΠΑΣΟΚ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ

ΠΕΤΡΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΚΑΙ ΤΗΣ Κ.Ο. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

Σύντροφοι και συντρόφισσες, όλοι ξέρουμε ότι είμαστε σε μια σύγκλιση κοινή της Κεντρικής Επιτροπής και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, που είναι από τις σπάνιες φορές που μπορούμε να πούμε πραγματικά ότι η πολιτική συναντά την ιστορία, καθώς πάρα πολύ σπάνια ένα έθνος βρίσκεται μπροστά σε παρόμοιες αποφάσεις, όχι δηλαδή από έναν εξαναγκασμό μιας εμπλοκής όπως ήταν το '74, αλλά από μια καθαρή πολιτική επιλογή που καλείται να κάνει ένα έθνος και η πολιτική του ηγεσία.

Γι' αυτό θα ήταν βαρύ λάθος να μιλήσουμε χωρίς να έχουμε απόλυτη συνείδηση ότι έχουμε και την μοίρα του Ελληνισμού και τη μοίρα της παράταξης αυτή τη στιγμή να αποφασίσουμε.

Θα ξεκινήσω με μια διπλή συμφωνία με τον Γιάννη Καψή. Πρώτον ότι δεν έχει νόημα να συζητούμε χωρίς να μιλήσουμε με αφετηρία την περηφάνια της παράταξης και δεύτερον και πιο ουσιαστικό, ότι κανείς δεν θα μπορέσει να νομιμοποιηθεί ποτέ απέναντι στο ΠΑΣΟΚ και να θέσει σε αμφισβήτηση τον πατριωτικό του χαρακτήρα.

Του όλου ΠΑΣΟΚ σε όλες τις γενιές του, ενός Κινήματος που ιδρύθηκε σε όλα τα επίπεδα με αγωνιστικές περγαμηνές και παρακαταθήκες, γιατί και ο ιδρυτής μας, ο Ανδρέας Παπανδρέου γεννήθηκε πολιτικά στα μπουντρούμια του Μανιαδάκη και όλες οι γενιές του ΠΑΣΟΚ, είτε του Γιάννη Καψή, είτε του Γιάννη Χαραλαμπόπουλου, είτε του Κώστα Σημίτη, είτε του Κώστα Λαλιώτη. Αν εδώ βάζαμε αθροιστικά τις καταδίδες, τις φυλακίσεις, τις εξορίες όσων είμαστε εδώ, θα ξεπερνάγαμε τον έναν αιώνα.

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει να απολογηθεί σε κανέναν για τον πατριωτισμό του, το όλο ΠΑΣΟΚ. Έχει όμως να εξηγήσει τη στρατηγική του. Μια στρατηγική που εδώ θα διαφωνήσω και με τον Γιάννη Καψή και με τον Στέλιο Παπαθεμελή και με την Μπέτυ Παπαζώη, δεν είναι στρατηγική διαχείρισης της ήττας, είναι στρατηγική ισχύος και στρατηγική εμπέδωσης των συμφερόντων της Ελλάδας και του Ελληνισμού.

Αν όντως κάναμε στρατηγική διαχείριση της ήττας, θα είμαστε πιθανόν ελεγκτέοι, αλλά εδώ δεν πρόκειται γι' αυτό. Πρόκειται για μια στρατηγική μεθοδευμένη, που ξεκίνησε από τον Ανδρέα Παπανδρέου και ολοκληρώθηκε αυτές τις μέρες σε κάτι που εμείς επιδιώξαμε και το επιβάλλαμε. Γιατί, σύντροφοι, όπως ορθά ειπώθηκε, αυτή τη στιγμή πρέπει να μιλήσουμε με την απόλυτη αλήθεια και στον ελληνικό και στον κυπριακό λαό.

Η αλήθεια μας είναι απλή. Απόλυτα δίκαια η Ελλάδα και η Κύπρος επιδίωξαν, όπως επιδίωξαν στο ιστορικό παρελθόν για τα Ιόνια, για την Ήπειρο, τη Μακεδονία, την Θεσσαλία, τη Θράκη, τη Δωδεκάνησο, την ένωση με την Ελλάδα. Ήταν μια γραμμή που συνάρπασε και είχε και ιστορική λογική γιγάντια.

Γιατί δεν πέθανε ο Καραολής του Αυξεντίου, ούτε ο Παλληκαρίδης, ούτε ο Μάνθης, ούτε όσοι διαδηλωτές σκοτώθηκαν στην Αθήνα, για κάποιο ανεξάρτητο κράτος. Πέθαναν για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. «Την Ελλάδα θέλουμε και ας τρώγομεν πέτρες» έγραφαν τα συνθήματα των Κυπρίων όταν τους έλεγαν οι Εγγλέζοι «μα αφού περνάτε καλύτερα στην Κοινοπολιτεία, τι θέλετε την ένωση με την φτωχή Ελλάδα;». Αυτή η ιστορική διαδρομή χάθηκε ανάμεσα στα 1915 και 1960.

Και αυτό που πρέπει να πούμε με επίσης καθαρή ματιά, είναι ότι δεν αποδεχτήκαμε τις συμφωνίες της Ζυρίχης εμπράκτως, ούτε οι Έλληνες στην ψυχή μας, ούτε οι Κύπριοι στην πράξη τους, γιατί ήθελαν ένα ελληνοκυπριακό κράτος το οποίο θα διατηρούσε ως δεδομένο την επαναφορά του πρωταρχικού αιτήματος. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό εμπράκτως καταλύθηκε ως προοπτική το 1974. Αλλά ένα έθνος δεν πρέπει να συμβιβάζεται ποτέ αν πιστεύει είτε στο δίκαιο του, είτε στην δυνατότητα της επιβολής του.

Αλλά ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι ακολουθήσουμε αυτή τη γραμμή, παρ' όλο που είναι φανερό ότι αυτή η γραμμή δεν οδηγεί πουθενά, αν υποθέσουμε ότι θέλουμε να διατηρήσουμε ως εφεδρεία στην πίσω άκρη του μυαλού μας ότι κάποτε με το καλάσνικοφ του Μιχάλη θα επιβάλλουμε στρατιωτικά την ανατροπή όπως την επεδίωξαν γενιές Ελλήνων και Κυπρίων, τότε και πάλι αυτή η λύση θα άφηνε ένα ελάχιστο περιθώριο να επιδιωχθεί.

Διότι η άλλη εκδοχή είναι φανερό, η πραγματική αποδοχή της ήττας δηλαδή, που είναι η γραμμή που την εκφράζει ξεκάθαρα ένας πολιτικός με τόλμη σε όλα και κυρίως στον συμβιβασμό, ο Στέφανος Μάνος, είναι να δεχτούμε τη διχοτόμηση, δηλαδή να τελειώσει πλήρως ακόμα κι αυτή η δυνητική εφεδρεία. Άρα η διαχείριση της ήττας είναι να πούμε ότι τα πράγματα πρέπει να μείνουν ως έχουν και μάλιστα να αποδεχτούμε ότι αυτή η ήττα θα επισφραγιστεί με την de facto διχοτόμηση που θα την υιοθετήσουν και κάποιοι.

Και επειδή η γραμμή μας δεν είναι γραμμή διαχείρισης σας, αλλά είναι γραμμή συνειδητή ισχύος και την πετύχαμε αυτή την ισχύ, την πετύχαμε στρατιωτικά και την πετύχαμε μ' ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα που αντίστοιχο μόνο ο Ελευθέριος Βενιζέλος έκανε το 1909-1912 και έχουμε μια

δύναμη αποτροπής εθνική ώστε όποιος απλώσει δάχτυλο να χάσει χέρι. Από κει ξεκινάμε, ότι την πετύχαμε με την οικονομία, πετύχαμε με τη διεθνή ένταξη της χώρας, πετύχαμε ισχυροποιώντας την Ελλάδα ώστε σήμερα ο μόνος που έχει να χάσει είναι η Τουρκία, σε όλα τα επίπεδα, διότι όπως είπε ο Πρόεδρος χαρακτηριστικά, η πράσινη γραμμή στη Λευκωσία είναι η γραμμή που χωρίζει την Άγκυρα από τις Βρυξέλλες.

Όλες τις εξελίξεις τις καθοδογήσαμε, τις μεθοδεύσαμε, έτσι ώστε η Ελλάδα να είναι από θέση ισχύος και να κληθούν οι άλλοι να λάβουν αποφάσεις που ανατρέπουν τα δεδομένα που δημιούργησαν. Κι αν είναι δυνατόν να προσέλθουμε στον ελληνικό λαό ως διαχειριστές μιας ήττας και να μην προσέλθουμε ως οι άνθρωποι που πετύχαμε, η παράταξη που πέτυχε, συνειδητά, μεθοδικά, σε όλα τα επίπεδα, να αντιστρέψει όλα τα δυσμενή δεδομένα και να φέρει το παιχνίδι στα μέτρα της.

Αυτή είναι η εικόνα. Είναι εικόνα δύναμης και περηφάνιας για μια πολιτική που πέτυχε και όχι πολιτική αδυναμίας που καλείται να διαχειριστεί συγκυρίες που έρχονται από μακριά και μας βρίσκουν ζαλισμένους. Γι' αυτό ακριβώς αυτό που πρέπει να έχουμε, είναι η πραγματική συνειδητή στήριξη των επιλογών μας γιατί είναι επιλογές ισχύος και επιλογές επιβολής, όχι επιλογές διαχείρισης θέσεως αδυναμίας.

Από αυτή τη σκοπιά σύντροφοι δεν είναι μόνος του ο Πρωθυπουργός, ούτε είναι μόνοι τους όσοι διαχειρίζονται τα θέματα. Είναι πίσω από αυτό όλη η Ελλάδα και όλος ο Ελληνισμός της Κύπρου. Αν θέλουμε εμείς να ρυθμίζουμε τις εξελίξεις ή αν θέλουμε πράγματι αναστέλλοντας τες, καθηλώνοντας τες, να πάμε στην πραγματική διαχείριση της ήττας, που είναι φανερό ότι απόκτησε ήδη ονοματεπώνυμο. Είναι αντιστροφή, να παρουσιάζεται η αποδοχή της διχοτόμησης ως η μέγιστη δυνατή λύση μέσα σ' αυτή τη συγκυρία.

Είναι δυνατόν το ΠΑΣΟΚ να συμβάλλει ποτέ στην επισφράγιση αυτή; Είναι δυνατόν να μπορούμε σε διάλογο μ' αυτή την λογική; Μια παράταξη που έφερε την ανατροπή των δεδομένων της κατοχής και με διπλωματικά μέσα μπορεί να ξαναπροσδιορίσει τους συσχετισμούς δυνάμεων και τις προοπτικές των παιγνίων των διπλωματικών στην περιοχή;

Γι' αυτό, σύντροφοι, ξεκαθαρίζω ότι για μας, που έχουμε μπροστά μας και τις νέες γενιές της Ελλάδας, που δεν έζησαν τα βιώματά μας και δεν έχουν γνώση της ιστορίας, θα ήταν κατά τη γνώμη μου βαρύ στρατηγικό λάθος να μη δώσουμε αυτή την αίσθηση δύναμης και περηφάνιας που αναλογεί σε μια πολιτική που συνειδητά με σιδερένιο χέρι οδήγησε τις εξελίξεις σ' αυτή την ανατροπή των συσχετισμών, την Ελλάδα σε θέση ισχύος και να εμφανιστούμε ότι ιστορικά το ΠΑΣΟΚ, η παράταξη αυτή, είναι σήμερα απλώς διαχειριστής μιας τρέχουσας ευρωπαϊκής και διεθνούς συγκυρίας.

Θα αδικούσαμε βαθιά τους εαυτούς μας, θα αδικούσαμε ότι ιστορικά έχουμε διαγράψει, θα αδικούσαμε τα πάντα και κυρίως θα έλεγα τις σφαίρες στο κορμί του Μιχάλη του Κύπρου, δηλαδή αυτού που οδήγησαν με απόλυτη στράτευση και απόλυτη συνείδηση, Γιώργο κι εσύ μαζί μ' αυτούς, μια

παράταξη στο να μπορεί να επιβάλλει τις συνθήκες και όχι να τις υφίσταται. Κι αυτό νομίζω είναι το κλειδί της συνολικής μας πολιτικής συμπεριφοράς και το κλειδί του τρόπου με τον οποίο πρέπει να χειριζόμαστε τα θέματα απέναντι στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.